Kammarrätterna

Rättsfall

Kommanditdelägares avdrag för reparationskostnader nedlagda på en av honom bebodd lägenhet i kommanditbolagets fastighet

Bevär av H-W angående inkomsttaxering 1972. H-W var delägare i kommanditbolag och hade bebott en lägenhet i en bolagets fastighet. Han hade i sin deklaration såsom intäkt av annan fastighet redovisat hyresvärde för bostadslägenheten samt tillgodofört sig avdrag för bl a kostnader för reparation och underhåll av lägenheten. Avdrag ansågs ej kunna medges för de kostnader som han nedlagt på den bolaget tillhöriga fastigheten. (KR i Sthlm 4.3.1975.)

Anm.: Se RÅ 1959 ref 40 (Skattenytt 1960 s. 145), RRK R74 1:33. Se även Hedborg, Lundell, Gärdin, Den nya företagsbeskattningen 1955 s 227, Svensk Skattetidning 1956 s 9 (Thomsen), SOU 1963: 52 s 270, 281, Skattenytt 1970 s 369 (KGA Sandström), Mattsson, Bolagskonstruktioner och beskattningseffekter 1974 s 202, 206, 213, 216, 222, 227, stencil Fi 1971: 14 s 14, prop 1971: 12 s 92.

Pris i försäljningstävling – spanienresa

Besvär av försäljningschefen G. angående inkomsttaxering 1970. – G. som var född 1924 och anställd hos ett bilförsäljningsföretag hade i sin självdeklaration redovisat nkomst av tjänst med 38 558 kr. Han deltog i en av General Motors Nordiska Aktiebolag anordnad försäljningstävling och vann pris i form av en Spanienresa, enligt löneuppgift värderad till 1 300 kr. I deklarationen upptog G. beloppet 1.300 som intäkt av tjänst och yrkade mot intäkten svarande avdrag för ökade levnadskostnader med 1 000 kr. TN medgav avdrag med 650 kr.

LSR vägrade avdrag då det med hänsyn till storleken av G.:s inkomster ej kunde anses uteslutet att han företagit en sådan resa även om arbetsgivaren inte ersatt honom för resekostnaderna.

KR – där G. godtog att resan skulle beskattas till ett värde av 650 kr – yttrade: Beträffande tävlingsvinsten avseende en veckolång resa till Spanien värderad till 1 300 kr har G. uppgivit, att densamma inte kunnat bytas ut mot kontant ersättning. Vidare har han uppgivit att han – bortsett från enstaka resor till Åland – aldrig företagit någon utlandsresa, att han hade stor försörjningsbörda (hustru, ett barn och underhåll till ett ej hemmavarande barn) samt att han inte skulle kunnat kosta på sig en så dyr resa med egna medel. – Med hänsyn till G:s ekonomiska förhållanden och övriga omstän

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:36

digheter bör värdet av vinsten i beskattningshänseende skäligen inte beräknas till högre belopp än av G. medgivna 650 kr. (KR i Sthlm 13.2.1975.)

Anm.: Se RÅ 1958 ref 4, 1967 not 334, 1967 ref 39 och ref 45. Ang. de tre sistnämnda rättsfallen se Skattenytt 1967 s 395, 1968 s 98 och 143. Se även Skattenytt 1966 s 384 (Mutén).

Anteckning i uppskovsliggare för beskattning av realisationsvinst – besvärsrätt?

Besvär av TI angående E:s inkomsttaxering 1970. – Sedan PN medgett E uppskov med beskattning av realisationsvinst genom fastighetsförsäljning och beslutat att i uppskovsliggare skulle antecknas medgivet uppskov ifråga om ett belopp av 10 211 kr, yrkade taxeringsintendenten TI hos KR ändring i beslutet på så sätt, att det belopp som antecknades i uppskovsligggaren skulle utgöra 11 076 kr i stället för 10 211 kr.

KR yttrade: Reglerna i 4 § förordningen (1968: 276) om uppskov i vissa fall med beskattning av realisationsvinst innebär, att vid beskattning av realisationsvinst genom avyttring av ersättningsfastighet skall fastighetens ingångsvärde minskas med beloppet av den skattepliktiga realisationsvinst eller del därav som uppskovet avser. – Beslut om uppskov skall enligt kungörelsen (1968: 477) med tillämpningsföreskrifter till ovannämnda förordning antecknas i liggare som avses i 57 § 1 mom andra punkten taxeringskungörelsen (1957: 513). I proposition (1968: 88) med förslag till förordning om uppskov i vissa fall med beskattning av realisationsvinst har departementschefen bl a uttalat (s 20), att sådan anteckning bör kunna tjäna till ledning för den avräkning från den nya fastighetens ingångsvärde som i förekommande fall skall ske. – Vad sålunda anförts vid förordningens tillkomst får anses innebära, att anteckningen i uppskovsliggaren skall underlätta en framtida bedömning av realisationsvinst, men däremot inte att det i liggaren antecknade uppskovsbeloppet skall vara bindande för taxeringsmyndigheterna vid deras prövning av beskattningsfrågan. – Besvär över länsrättens beslut såvitt nu är i fråga kan därför inte föras. – KR upptar inte TI:s besvär till prövning. (KR i Sundsvall 15.1.1975.)

Anm.: Se RÅ 1967 ref 17, 1945 not 171, 1956 not 1375–1376, 1969 not 1800–1801. Se vidare Ragnemdlm, Förvaltningsbesluts överklagbarhet s 628–31, prop 1968: 88 s 18–20.

Primäravdrag: investeringar före beskattningsår som omfattas av 1970 års taxering?

Besvär av J. M. Byggnads AB angående inkomsttaxering 1971. – Hos MKSR anförde allmänna ombudet att primäravdrag ej borde medges för kostnader nedlagda före det beskattningsår för vilket taxering i första instans skedde

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:36

år 1970 (jämför RÅ 1970 ref 16). Då bolaget använde kalenderår som räkenskapsår borde primäravdrag endast medges på kostnaderna nedlagda efter 1 januari 1969, d v s 2 952 797 kr eller med 59 056 kr. Bolagets andel i underskottet på ett fastighetskommanditbolag i vilket bolaget var delägare borde reduceras i enlighet därmed.

I erinringar anförde byggnadsbolaget bl a att byggnaden i fråga färdigställts och slutbesiktigats 1969 varefter endast vissa kompletterande arbeten utförts. Bolaget tillade bl a: Enligt hävdvunnen praxis medgives icke värdeminskningsavdrag å en nyuppförd byggnad, förrän den färdigställts och tagits i bruk. Någon ändring av denna praxis har företagsskatteutredningen i sitt år 1968 avgivna betänkande uppenbarligen icke avsett att göra, vare sig beträffande de av utredningen föreslagna primäravdragen eller beträffande övriga årliga värdeminskningsavdrag. Primäravdrag borde därför medges på hela kostnaden för en byggnad som färdigställts efter ingången av år 1969, även om byggnadsarbetena delvis utförts före nämnda år. Det av allmänna ombudet i förbigående åberopade förhandsbeskedet av RR (RÅ 1970 ref 16) motsäger icke en dylik tolkning. Den byggnad varom fråga var i detta förhandsbesked hade helt färdigställts före ingången av år 1969 och samtliga kostnader således nedlagts före den 1 januari 1969. Något stöd för allmänna ombudets yrkande föreligger således icke i detta utslag av RR.

MKSR nedsatte primäravdraget till 59.056 kr i enlighet med AO:s yrkande samt reducerade underskottsavdraget i motsvarande mån.

KR yttrade: bestämmelserna om rätt till primäravdrag vid avskrivning av byggnad har enligt gällande rättstillämpning (jämför RÅ 1970 ref 16 och 1972 not Fi 53) ansetts icke skola tillämpas på byggnadsinvesteringar som gjorts före det beskattningsår för vilket taxering i första instans sker år 1970. – Skatterättens beslut i fråga om primäravdragets beräknande får därför anses rätteligen grundat. – KR lämnar besvären utan bifall. (KR i Sthlm 23.1.1975.)

Anm.: Se RÅ 1970 ref 16, 1972 not 53 samt SOU 1968: 26 s 70–74 och prop 1969: 100 s 127.

Periodiskt understöd i form av hyresbillig bostad

Besvär av G. angående inkomsttaxering 1972. – Tre systrar hade till sin fader, som givit dem en fastighet i gåva, hyrt ut en bostadsbyggnad på fastigheten för en hyra, som understeg hyrespriset i orten. Fadern var bosatt i Spanien och vistades endast en kort tid av året i Sverige och i byggnaden. Hyresvärdet för bostaden upptogs efter ortens pris. Skillnaden mellan hyresvärdet och den betingade hyran ansågs dock utgöra för fastighetsägarna avdragsgillt periodiskt understöd till fadern. (KR i Sthlm 6.3.1975.)

Anm.: Se RÅ 1949 not 640, 1954 not 1276, 1959 not 308, 1968 not 2484

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:36